

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,,

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.
Un número 10 céntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

SABATERIA-VELLA 2-1."

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari

Any 2.^{on}

Dissapte 8 de Juny de 1895

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 62

SECCIÓ GENERAL

Hermili de Oloriz

HERMILI DE OLORIZ no te historia. Sa vida pública son sos llibres y poesies. L' escometé la musa que en la primera joventut sol venir á asséures á la capçalera dels estudiants; més, les desgracies de sa patria posarenli á les mans la arpa dels bards y als llabis la heroyca trompa.

Ab aquestes paraules, tingui l'honor de presentar, per dirho axís, N' Oloriz á la Lliga de Catalunya en mon discurs de la vetllada del 3 de Juny del any 1894, pera mi de memria perdurable, y les mestexes torno á dir ara, davant dels lectors del popular e ilustrat setmanari *La Veu de Catalunya*.

Nasqué Oloriz á Pamplona l' any 1854. Desde petit distingías, entre sos amichs y companys, per son amor á les coses de Navarra, de que sempre se les n' havia, oportunitat et importunt, fent lo desentés á les crítiques y burles ab que tractaven de mortificarlo quants minyons del seu temps titllaven d' amohinador y es-temporanj tant exaltat nabarrisme.

S' acabá la funesta guerra civil; se desbordaren les passions anti-fueristes atades per los rencors polítichs y les antipaties regionals, y 'ls corbs de Castella s' afarrissaren sobre 'l que cregueren cadavre d' Euskaria. Cridá, també, la terra nabarra en la ánima de N' Oloriz; y com que de dins del patriota aletejava un poeta, lo poeta cantá com n' patriota.

Sa primera obra publicada fou lo *Romancero de Navarra* que vegé la pública llum l' any 1876. Conté tres poemas: *Roncesvalles*, *Olant* y *Pamplona*. L' any 1878 escrigué un assaig dramátich ab lo titol: *En manos del extranjero*, qui 's representá ab éxit grandió en lo *Teatro Principal* d' aquesta ciutat. La Diputació foral y provincial frissosa d' estimular al jove y ja ilustre poeta, lo nombrá espontáneament son Bibliotecari y cronista, creantli exa plaça, dotada ab lo trist sou de sis mil rals, que no li fou apujat fins passats quinze anys.

L' any 1882 acudí al Certámen literari obert per l' Excm. Ajuntament de Pamplona, ab la oda *Las Navas de Tolosa*, que guanyá 'l magnífich premi ofert á eix tema, y ab la poesia *Roncesvalles* també premiada.

Aquets llors reverdiren l' any següent en altre certámen convocat per la propia corporació pamplolesa en que li fou premiat lo poema *Calahorra*, escrit en romanç.

L' any 1893, la Excm. Diputació foral publicá á ses despeses, un tomo de poesies de N' Oloriz que du 'l titol de *Laureles y Siempre vivas*, ahon se contenen poesies publicadas é inédites. Formen aquest llibre: una *Introducción*, en vers; *Roncesvalles: fragmentos de un poema* (es lo quin figura en lo *Romancero*); *Dia triste*,—*En la muerte de su amigo malogrado poeta easonense D. José Manterola*; *Olast*, poema (del *Romancero*); *La Salerna*, (poesia escrita pera ésser llegida en una funció á benefici de les families dels pescadors que moriren en la costa Cantábrica lo dissapte-sant de 1878); *Pamplona*, poema, (del *Romancero*); *La visión del Marichal*; *Calahorra*, poema; *Tu canto*; *La leyenda de Alesaes*, romanç; *Patriotismo de Estella*, romanç; *Las Navas de Tolosa*, oda; *El vado*, tradició de Tutela; *En el castillo de Olite*, fantasia, y *En manos del extranjero*, quadro dramátich.

Además d' aquest tomo, que conté lo principal y més triat de la obra literaria de N' Oloriz, hi han altres poesies sense coleccionar, anteriors, unes, y, altres, posteriors á la publicació d' aquell. Entre les primeres recordo la titolada *A Castilla*, que es un violent é incorrecte esclat de quimera, lo crit de rabia del barb ferit en lo més viu, la traducció del apócrif y grandió *Aztobizkarko kantua*; y la del zortziko d' Iparreguirre (més que traducció, adoptació y paráfrasis) *Guernikako arbola*. Entre les segones, la poesia *A Na-*

varra, enviada desde Madrid pera 'l día de la inmortal manifestació celebrada á Pamplona, als 4 de Juny del any 1893, á favor dels Furs, quina poesia corrent de má en má calava foch en 'l entusiasme de tots, y una *Letra* pera un himne als furs, la que han posat successivament en música 'ls mestres García, Esviti, Lardibar, Larregla Rosaenz: fins á tal estrém encarná en la conciencia pública!

Ha publicat N' Oloriz alguns treballs en prosa y son: *Fundamento y defensa de los Fueros* (any 1880); *Resúmen histórico del antiguo Reino de Navarra* (1887) *Cartilla foral* (1894), qui més que promptuari popular de nrestres drets, fou provocador cartell y resúm d' agravis llançat á lo publicitat en lo moment psicológich de la segona esplosió fuerista de Nabarra, per lo Febrer de 1894. Aquesta *Cartilla* suggerí la publicació d' altres á Catalunya y á Bizcaya.

Ses obres demostren que N' Oloriz no es solament un gros poeta, sinó també prosador nerviós y eloqüent.

Cinch anys há que está treballant en una obra interessantíssima, d' escorcollament dificultós, pesat, enutjós y de mal raure qui 's nomenará: *Breve noticia de algunos escritores y varones distinguidos del Reino de Navarra*.

N' Oloriz ha arreplegat una pila de materials excelents als qui está acabant de posar en ordre y classificació, mes ben segur que no podrá may ser acabat lo llibre y publicarse, si la Excm. Diputació de Nabarra no disposa que 'l seu Cronista resseguesca 'ls Arxius y Biblioteques de fora Nabarra, ahon hi ha 'ls datos que li calen á N' Oloriz, carregant al seu compte 'ls gastos extraordinaris que s' han de fer pera aytals anades, perque no es de bon just que, com ara s' esdevè alguna vegada, haja l' autor de pagarlos de la seva butxaca.

Prou s' ho val la gloria que á Nabarra 'n pervindria del felis acabament de la obra de N' Oloriz, que la Diputació prengué dit acort.

Los fets públichs de N' Oloriz qui poden escaure en aquestes apuntacions bio-bibliográfiques, pertanyen tots á ses conviccions patriótiques.

L' any 1878, amantsen dels partits lliberals als qui l' havien conduhit la alenada de la Septembrina y les tradicions de sa familia, fou de la colla dels dotze ó tretze fundadors de la may prou alabada *Asociacion Euskara*, y l' any 1893 redactor de l' ardorosa adhesió enviada á nostra Autoritat feral per la colonia nabarra residenta á Madrid, quins domicilis resseguí incansable, recollint nombroses y molt bones firmes.

Ajudá en la redacció dels periódichs fueristes *La Paz*, *El Arga*, y 'l *Lau-Buru*, havent, además, la seva firma honrat altres publicacions purament literaries.

Des del 2 de Janer de 1885 es Corresponent de la Real Academia de la Historia y des del 29 de Juliol de 1888 membre estranger de la Societat francesa d' Arqueología.

Altres societats d' aquest antich Regne l' han distingit ab nombraments de soci honorari: no les nomeno, per que no sé 'l nom de totes.

Poca cosa més se podrá dir de la vida de N' Oloriz. ¿No tenia rahó de dir en mes primeres ratlles que la seva vida son ses obres? Parlém, donchs, del poeta, en qui s' entreveu al home.

Apesar del temps que n' ha pasat (dinou anys) lo poeta Oloriz es lo mateix que 'm proposi pintar en mon *Ensayo crítico acerca del Romancero navarro* Assenyalaren allavores les aygues un cert nivell—força alt—y no n' han baxat; enmirallen los cels matexos d' estany, d' acert brunyit, ab nubols elegiachs de passatge, que, per un moment, enlloren l' espurnat heroysme.

¿Qué trobám en los poemas y poesies de N' Oloriz?

Acció sencilla; idees y passions generals; intensitat y senzillesa d' afectes; consemblança d' assumptos; dinamisme perfet de les gradacions descriptives y emocionals; desenrotllo lógich del discurs estern; arrodoniment y simetria dels periodos; senyorit, ufanor y grandiositat d' imatges; frases d' alt relleu marmórich; netedat de la visió que lluca les coses sense emboyraments, sense enbolcalls, sense ambient, la visió seca del grabador qui veu l' objecte afitat y concret; la passió subjectiva transposada á la acció referida ó al personatje, esclatant y vessantse en apóstrofes y arengues: les qualitats del geni oratori, en una paraula, qui es la encarnació perfecte del geni clássich.

N' Oloriz no es romántich; solament per escepció surt de son pinzell fantástich algun d' aquells quadros qui encisaren als grans poetes del romanticisme; no mes te dues excepcions en sa obra: lo romanç iv del *Roncesvalles* y la admirable fantasia *En el Castillo de Olite*, romántica—y de la bona mena—per sa forma y materia.

Peró menys encar que romántich es N' Oloriz realista. Los bascons de Calahorra é Ibarieta no son los de la época que la historia 'ns retrata, sinó cavallers perfets, paladins del més pur y modern patriotisme; ses dones qui maten, Ximena, la Judith de Roncesvalles, y Múnia la amasona de Calahorra, fins que es arribada la hora d' agafar les espases, semblen vergens de miniatures gótiques y dames de les Corts d' Amor. A la una banda hi ha la llum, á la altra les tenebres; nosaltres, los invadits ab totes les perfeccions; ells, los invasors, ab totes les tares. Domina lo més pur y enlayrat idealisme.

N' Oloriz es un poeta clássich, y no axís de qualsevol manera, dexeble d' Homer ó Virgili, de Corneille ó Racine, sinó un poeta clássich castellá, alletat als pits del Romancer. Voldria ferme ben entendre; lo sentiment inspirador es nabarro; genuinament nabarro, aflamat vivament per l' amor á les coses de Nabarra. Mes la poesia produhida, en quant obra d' art y contra lo que 'n caldria esperar essent qui es N' Oloriz, está mancada del sabor regional qui 's nota, per exemple, en los llibres d' *En Pereda*, en los versos de N' Arrese. Mudéu los noms y baratéu los fets, y podréu aplicar los poemas de N' Oloriz á altres pobles d' Espanya. Per qué? Per tres rahons: primera, perque 'l geni de N' Oloriz es clássich, y 'l geni clássich, espressa el *genre*, no la *especie*, lo abstracte y no lo concret; segona, perque canta lo heroisme que es una de les qualitats que menys espressen les notes *individuals*; tercera, perque la seva Art poética y la seva estética han sigut lo Romancer General. Conste, donchs, que ma apellació de poeta clássich castellá es fundada sobre un *criteri literari*: dir altra cosa, ó insinuarla solament, fora infligir á N' Oloriz no merescut agravi.

N' Oloriz espressa, ab tot, una de les virtuts més altes de la ánima nabarra. Cóm? Perque Nabarra es un poble d' héroes. Y al cantar lo heroisme, qualitat fenomenal del carácter nabarro, es N' Oloriz poeta *nacional* nostre, y llengua de foch posada en la boca de nostre secular heroisme *mut*.

N' Oloriz canta 'ls grans sentiments: lo patriotisme y l' amor. Lo patriotisme sots sa especie heróica, comunament; y si algun colp les cordes de sa lira ressonan ab pregones vibracions elegiaques, es quan contempla 'ls dolors y adversitats de la Pátria: en la presó del Marescal don Pere, héroe desdixat de nostre Independencia, en les runes *representatives* d' Olite, que son nostres glories y llibertats soterrades en la pols.

L' amor que canta N' Oloriz es un amor cast, varonil, desseguida sotjouat per lo patriotisme. Ses dames, Blanca, Ximena, Múnia, son les vergens guerreres, les valkiries de la gent euskara. Ab una escepció: la de la suau María, carácter purament femení, que de son poble de ferro ne reclama una sola virtut: la constança en los efectes.

... las hembras de mi raza
Son como el árbol que el juglar refiere;
Su tronco el tacto impúdico rechaza,
Da una flor sólo... y al perderla muere. (1)

A N' Oloriz li arribá son temps de popularitat, allavores que ls colps d' En Gamazo desvetllaren á Nabarra. Ja anavan elaborantla sos prestigis de poeta y sa propaganda fuerista, no per sa condició privada, menys tribunicia. He feta alguna alusió á les moltes arengues que hi ha en ses poesies. N' Oloriz es un tribuno en vers y aquest caràcter poques vegades lo porta en les teules del café, en ses conversacions particulars. Voltat, tot sovint de jovens, de categoria social á sota de la seva, generalment, en saniosa democracia, aboca en llavis enmatzinats per la política espanyola l' licor dels ideals fueristes. Voldria creure, apesar de lo que veig y sento, en la irrevocabilitat de totes exas conversions. N' Oloriz per la seva banda, no dubta. Sia com vulla, la influencia directa del poeta sobre certs circols es innegable.

Fou verament popular tot desseguida que l' sentiment de Nabarra, anys ha adormit, coincidi ab lo sentiment del poeta, viu en magnífichs versos. Tractabas, allavores, al resplandor de la flamarada fuerista d' aplicar, axis mateix, á la política, lo geni clàssich que N' Oloriz posseheix: era la hora hermosa de les fórmules absolutes, de la ratlla dreta, del camí únich, de la deducció geométrica, de la eliminació de la realitat, pes etern penjat á les ales de les aspiracions generoses, la hora fugitiva del idealisme que tira heroycament los daus sobre ls bronzes ressonants de la historia. Y aquella hora sense parell ensopegá á N' Oloriz ab son prestigi personal verge, sens que hi haguesen clavats les dents crudels dels partits polítichs. No perque ls ideals de N' Oloriz puguen ésser may sincerament agradados á exos partits de si nacionalistes, y poderosos y maléfichs á Nabarra, com á tot arreu d' Espanya, sinó perque eix ideal s' havia cristallisat en forma poética, y dexant les coses com eren, s' havia estat de baxar á disputarlos hi l' camp y á ferirlos al cor. Supuso que N' Oloriz esperimentá allavores los goigs més purs y pregons de la seva vida. Que Deu lo guarde del propòsit de posar devant per devant dins de la realitat positiva y prosáica de la vida ordinaria dels pobles, exos ideals als de les parcialitats polítiques: allavores sabrá lo que son amargures, allavores podrà contar ben depressa quants ne queden de fermes en les desfetes legions dels amichs!

ARTHUR CAMPION.

Pamplona, 2 de Maig de 1895.

(1) En manos del Extranjero, Escena IV.

CRÓNICA

EXTRANGER

Les tropes japoneses han comensat les operacions pera possessiarse de la illa Formosa, apoderantse, després d' un renyit combat en que ls xinos han tingut tres cents morts y moltíssims més ferits, de la població de Kelung. La esquadra apaga los moviments del exercit. Totá la banda N. de la illa está en plena desorganización. Partides de insulars y de soldats recorren les encontrades saquejantho tot, havent calat foch als edificis públichs de Tairch, Fou y de Kobé. La republica qu' acabavan de proclamar ja ha desaparegut y son president ha fugit.

Un escamot de beduhins ha atacat al cónsul y vice-cónsul inglés, al secretari del Consulat de Fransa y al cónsul rus prop de Djeddha (Arabia) havent mort al vice-cónsul inglés y ferit á quasi tots los altres. Una canonera inglesa ha marxat cap á Djeddha. Lo Govern turch tem que ls beduhins ataquin La Meca, en quina ciutat s' hi ha desenrotllat aquest any lo cólera ab molta forsa.

Tres grans desgracies han ocorregut en los Estats Units d' América. L' incendi d' uns barcos de la regió petrolífera del N. de Pensilvania; l' esbotzament de la resclosa del llach Curtis-Nebraska, y la voladura n' un barco que portava 250 caxes de Nitro-glicerina prop de Parkesbourg (Virginia). Totes elles han ocasionat innombrables desgracies y perdues, no poguentse apreciar encara les produhides per la primera, per haver quedat rompudes les comunicacions ab lo lloch del sinistre.

A Rimini (Italia) ha sigut assassinat Mr. Lluís Ferreri, ex-subsecretari de Estat en los Negocis Estrangers, haventse fet allí en sa conseqüencia moltes presons.

Lo viatge del president de la República Francesa ha sigut una ovació continuada; essent de notar la activitat ab dit motiu observada pel clero de dita nació y sobre tot la alocució que li dirigí lo bisbe de Périgueux, degá del episcopat francès, tota ella inspirada en la conducta senyalada al clero de Fransa per lo Sant Pere Lleó XIII, lo qui ademés concedí dispensa de dejuni y abstinencia

en totes les parroquies de la rodalia de Burdeus, pel die 6, ab motiu del gran concurs de gent que s' hi produhiria per la visita del President de la República.

ESPANYA

Mientras los uns nos contan qu' En Maxim Gomez es mort y ls altres nos diuen que no está més que ferit, ara tenim que les últimes noticies de Cuba asseguran que s' ha corregut á Puerto-Príncipe, ahont s' han axecat també partides, alguna d' elles de caballeria y regularment numerosa. També noticien de dita illa que s' tenen per inminents alguns desembarchs de separatistes. Tot axó fá que, no obstant les petites escaramusses que tenen les nostres tropes ab les partides sublevades, dispersantles, se tingui per grave la situació y s' anuncihi la sortida immediata pera Cuba de sis batallons més, sense dexar corre los reforços que ja diguerem l' altra die se preparan per acabada la época de les plujes.

Per més que res fins ara se n' hagi dit oficialment, y s' compren, son alguns los periódichs de certa importancia de Cuba que indican que ls insurrectes han donat la seguretat do que dexarán les armes, si s' concedeix á la illa la autonomia, tal com la demanava lo partit autonomista y regoneguent sempre la soberania d' Espanya. Anyadexen á n' axó que En Martinez Campos no ho rebutja en absolut, y que ho ha comunicat al Govern.

Difícil es saber si l' fet es ó no cert, y fins per la nostre part lo posém en quarentena. Pero suposant que ho fos estém convenuts qu' aquesta proposició no donaria cap resultat, primer, perque axó de la autonomia no ha entrat encara en lo magí dels nostres polítichs serios, no solament liberals, ó conservadors, sino fins dels avansadíssims republicans que per tot veuen l' especte de la separació; en segon terme, perque la autonomia de Cuba afectaría á molts interessos y sobre tot impediria les infinites gangues de que s' gaudexen y esperan gaudirse la major part dels polítichs al us del die y aquestos últims, principalment, no dexarien perdre l' ocasió d' excitar l' orgull y la vanitat nacional pera tirar á terra l' idea si veyen lo perill de que surés, cridant y vociferant que l' honor nacional no pot consentir que se cedexi en res als qui fan armes contra la patria. ¡Pohre Espanya! sempre víctima dels que la explotan y que tart ó aviat, tenim lo trist presentiment, li ferán perdre Cuba, dexant en lo cor dels habitants de la hermosa Antilla, lo mateix odi contra ls espanyols que durant tant de temps ha covat en lo cor dels habitants de tantes altres regions d' América que un jorn foren espanyoles.

Dimecres al matí, fou fusellat en los camps de St. Isidro de Madrid, lo capitá d' infanteria Clavijo, que dos dies avans s' havia presentat en lo despatx del Capitá general de Madrid, Sr. Primo de Rivera, disparant contra aquest dos tirs de revolver y dexantlo gravement ferit. Lo Sr. Clavijo ha mort reconciliat y penedit de crim tant horrorós.

Lo mateix die y com si res hagués succehit, la majoria del Congrés, que com tothom sab no es del Govern, se va fer passar lo gust inofensiu de derrotar á aquest, ab motiu d' haver dit En Romero Robledo que no podia portar á les Corts, les ternes que s' han fet pel nomenament de jutges municipals. Ab aquest motiu fins hi ha hagut periódichs prou totxos pera parlar de crisis ministerial. L' endemá passat tot va quedar arreglat, rebutjant lo mateix Congrés un indirecte vot de censura presentat contra l' Govern. Axó si, En Cánovas ha promés portar al Congrés lo die 16 les ternes demanades: lo qual no será obstacle pera que l' Govern fassi nomenar jutges municipals á n' els qui á n' ell li convingui per tot Espanya, seguint la costum ja inveterada de tots los governants espanyols. Aquesta es la independència del nostre poder judicial y aquestes les incomunes ventatjes del nostre parlamentarisme.

CATALUNYA

Extraordinaria importancia tingué l' meeting celebrat diumenge passat á Tarragona. Fou presidit per Don Ferran de Querol y s' hi adheriren los diputats á Cortes Srs. Fernando de Melano, Mariano y Canyellas, lo Sr. Marin, los diputats provincials Srs. Pascual y Mayner, gran nombre de Cambres agricolas y quasi tots los ajuntaments de la provincia. La nota culminant dels discursos fou la abominació de la política, causa del abandono dels interessos dels contribuyents. S' aprobaren les següents conclusions: 1.ª Creació d' un mercat nacional y supressió del impost de consums, sense que pesi son impost sobre cap altre ram de la riquesa pública; 2.ª Igualtat tributativa de totes les classes é interessos del Estat; y 3.ª Economía en los presuposits de gastos pera disminuir lo d' ingressos, y ab aixó poder l' Estat eliminar dels matexos, certs impostos que gravan especialment á la producció agricola.

Demá s' inaugurarà á Tortosa lo pont sobre l' Ebre construít per la Maquinista Terrestre y Marítima de Barcelona. Se l' anomenarà de la Mare de Deu de la Cinta. Ab aquest motiu se preparan en dita ciutat grans festes.

Quant teniam ja en premsa la secció d' Espanya d' aquesta Crónica, s' han publicat los següents importants telegrames:

Madrid, 6, á les 11 del matí.—Ahir nit arribá un telegrama de Cuba que ha donat molt que parlar á la gent. Lo general Arderius, per ordre de Martinez Campos, telegrafia que es in-

minent lo pas del cabecilla Maxim Gomez al Camagüey, que tem lo desembarch d' alguns quefes separatistas y que la reacció que abortá en Febrer es probable que esclati ara en algunes provincias. Ab tots aquets motius, lo governador general de Cuba reclama l' envió de sis batallons complets d' infanteria en complet de guerra.

Conferéncia l' Ministeri sobre lo contingut en dit telegrama acordá l' envió immediat, no dels 6 Batallons que reclama Martinez Campos, sino deu. Al efecte s' ha entrat en negociacions la Companyia Trasatlántica pera que l' embarch de tropes sigui efectuar-se avans del dia 20. Per lo demés, s' autorisará al quefe del apostader de la Habana pera que puga armar mercans á fi de que las costas sian degudament vigiladas. També s' presentarà avuy al Congrés un projecte pera rennir immediatament fondos pera la campanya.

Se posará en práctica la idea del general Azcárraga, d' obri allistament de voluntaris pera Cuba.

Madrid 6, á les 4'28 tarde.—Baix la presidencia de Reyna Regent s' ha celebrat consell de ministres. Lo senyor Cánovas ha fet un resúm del estat de la política al interior y al exterior y ha llegit los darrers telegrames da Cuba.

Lo consell ha acordat l' envió de las forsas anunciadas y tindrán cinch batallons més en disposició de ser embarcats á la primera indicació. També s' enviará á Cuba algun altre barco de guerra.

La Reyna ha firmat lo decret autorisant la presentació en Cortes del projecte del ministeri d' Ultramar, pera arbitrar fondos pera la campanya de Cuba. Aquest projecte consisteix en fer una operació per 15 milions de pessetas portant al mercat cubas de la de 1890.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—(Sessió de 2.ª convocatoria del die 5 de Juny). Presidida per l' Alcalde y ab assistencia de nou regidors fou llegida, aprobada y firmada la acta de la anterior.

Acte seguit, se prengueren los acorts següents:

Aprobar varis comptes que pujan á 724 pessetes y donar permís d' obres.

Contribuir ab 250 pessetes á la suscripció oberta pel Banc de Barcelona á favor del naufrachs del Reina Regente.

Adquirir una bomba pera l' edifici de la Audiencia.

Declarar prófugo á Ferran Bech y Jofra.

Y passar á la comissió corresponent, una moció del Sr. Gargera pera que s' obri una clavaguera en la Plassa del rey D. Martí.

La nova Junta Directiva del «Centre Catalá» de Barcelona, ha quedat constituída en la forma següent: President, don Francisco X. Tobella; vice-presidents, don Joseph Tizon y don Ribes Cabot; tresorer, don Enrich Serrat; comptador, don Ramon Mantanza; bibliotecari, don Benvingut Cabot; secretaris, don Jaume Puigventós y don Wenceslau Pons; vocals, don Joseph Benet, don Victor Volart y don Alfons Llimóna.

—L' Ajuntament de Tarragona, en una de les seves últimes sessions va aprobar una proposició en la que s' demanava que l' Consistori s' associés al dolor que embarga á Tarragona per la mort de son preclar fill don Joseph Yxart y Moragas; que s' posés una lápida en la casa ahont va naxer tant insigne literat; que s' dongui lo nom d' Yxart á un carrer, y que en les vinentes festes de Santa Tecla s' inauguri la galeria de tarragonins ilustres, ab la colocació del retrato del ilustre crítich.

—Ha tornat de Madrid, acompanyat de la seva familia, y s' ha encarregat novament del govern de la provincia, lo Sr. Governador Civil D. Ferran Alvarez Guizarro. Sia benvingut.

—Per més que ns dol tenirne de parlar, nos hi obliga l' empenyo per algú demostrat de fer fressa y atribuir significació al fet d' haver dexat de pertener al Centre Catalanista de Gerona los Srs. Torroella y Cumané. Pera evitar tota classe de equivocacions, consti: que l' Sr. Torroella fou donat de baixa en la llista dels socis per la Junta Directiva, per haver pegat á un altre soci en lo local del Centre, sense adhirer res en son descarrat, ans bé contestant en só de burla y de broma á la comunicació que sobre l' particular la Junta li passá, y que l' Sr. Cumané, vice-secretari qu' era del Centre, únich membre de la Junta Directiva que votá en contra de la baixa del Sr. Torroella, dels presents á la sessió en que aquesta s' acordá, l' endemá passat de la celebració de la matexa se doná de baixa de soci, alegant no estar conforme ab la marxa del Centre.

Axó es lo ocorregut, que res te que veure ab l' entusiasme dels socis pels ideals catalanistes y que afecta sols á una qüestió d' ordre interior, á un acte que la Junta Directiva, per sensible que li fos, no podia tolerar, pel bon nom del Centre que representa.

—Segons llegim en la premsa de Barcelona, en lo vinent mes d' Octubre se cantarán en lo teatre «Lirich» d' aquella ciutat, per un quarteto d' artistes catalans, les següents operes: Enry Clifort, d' Abeniz; Mar y Cel del mateix; La Boja, de Mollerera; Garraf, de Garcia Robles, y La Réve, ópera francesa de Bruneaud.

—Copiem de *La Veu de Catalunya*:

Ab motiu de la excursió que les Societats Catalanistes feren a Montserrat pera obsequiar a D. Hermil de Oloriz, Arxiver de la Diputació foral de Navarra, y de que 'n donarem compte en nostre periòdic, hem vist una carta d'un Monjo de dit Monestir, de la qual copiám les següents ratlles.

«Comprenc d'entusiasme, donchs es impossible que, qui senti bullir en son cor sang tan noble com la catalana y la navarra, dexi de entusiasmar-se y sentir-se commogut al contemplar la maravellosa de les maravelles de la terra, Montserrat.

«Oh! quant convindria que 's repetissen sovint les expedicions a aquest *Paradis terrenal*, para omplirse l'esperit de la fé, grandesa y sublimitat que en tot ell se respira!»

—Ja que s'acosta la diada del *Corpus*, seria de desitjar que s'installessin en la tarde de tal die, en la Rambla, lloch ahont pot lluir més la professó, cadires que, llogades a un préu módich, al mateix temps de donar producte al Municipi, destorbant a la gentada, que pren los puestos de la manera que bé li sembla, obstruint la via pública.

—La *Associació Literaria de Gerona*, ha comensat a reparar entre 'ls seus socis lo volum dels treballs premiats en lo Certamen del any passat.

—Tocan ja al seu terme les obres del pás de cotxes de la *Devesa*. Ara lo que falta son cotxes pera passarhi.

—Se troban malalts, encara que no de gravetat, nostres companys de redacció, En Joaquim Botet y Sisó y En Joaquim Franquesa; no cal dir si desitgem a nostres amichs una prompte millora.

—La *Companyia* que actua en nostre Principal, baix la intelligent direcció del primer actor D. Emili Arolas, posará en escena, dintre poch dies, un drama d'un fill de Gerona.

—Hem rebut lo primer nombre del nou setmanari barceloní *La Escoba*, ab lo quin dexem establert lo cambi.

També hem rebut un tomet de poesies titolat *Lliroya*, del jove poeta y entusiasta catalanista de Ripoll D. Antoni Busquets y Punset, axis com lo segon quadern de la *Colecció de treballs literaris* que publican alguns membres del *Juvent catalanista* d'aquella vila.

Y ja que de publicacions parlem, devem fer notar que fan ja tres setmanes, no rebem la visita de *Lo Teatro Regional* de Barcelona.

—Després de causar al mateix temps que 'l mal moral lo mal material d'una infelís noyeta de deu anys, ingressá en la presó de nostra Ciutat un subjecte del vehí poble de Palau, a quin barbre seria convenient ferli pagar lo seu fet com se mereix y d'una manera exemplar.

—Ab motiu de les plujes d'aquesta setmana, son molts los carrers de nostra ciutat que están intransitables.

—A les sis del demati del dijous passat, mentres se dirigia al Cementeri pera treballar, lo manobre Antoni Fabrellas, li sobrevingué un accident, havent sigut necessari traslladarlo al Hospital.

—Com anunciavam ja en nostre número passat, s'esrená l'altre dia en lo Teatre Principal lo drama *Maria-Rosa* del eminent dramaturg catalá N' Angel Guimerá, tradubí al castellá per lo senyor Echegaray.

La execució fou esmerada, cumpliat be son comés tots los artistes que en ella prengueren part.

Nostra enhorabona al senyor Arolas.

—A última hora se 'ns diu que ha sigut posat en llibertat lo subjecte del poble de Palau, del qui parlem en altre lloch d'aquest número.

—J. LLINÁS Y C.^a—BANQUERS.—*Ciudadans*, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran a venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interés.

—CASA D'ESTALVIS DE GERONA.—*Ciudadans* 16, y *Llebre*, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S'admeten los diijous, diijous y dissabtes de 9 a 1 y 'ls diumenges de 10 a 12.

Pera les devolucions los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

—Hi ha pera vendra 700 pins, la major part grossos, bons pera fusta, en lo Mas Rigau, de Viloví, senyalats a un preu sumament módich, que no arriba a 3 ptes. cada un, a bon port. Informará del préu just, lo senyor encarregat D. Martí Vicents (a) *Caldas* de prop de dit poble y de dit mas.

VARIETATS

CORPUS CHRISTI

La festa del Corpus ó sia del *Triomf del Santíssim Sagrament* es una de les majors y més solempnes que la Iglesia catòlica celebra y fou instituhida pera honrar a Nostre Senyor en lo Sagrament de la Eucaristia, en los temps en que 'ls sectaris de Berengari y altres heretjes negavan lo misteri de la transubstanciación y tota honor y reverencia a la Hostia consagrada.

La establí per primera vegada Robert, bisbe de Lieja l'any 1246, manant fou celebrada lo dijous després de la octava de

Pentecostés degut a les revelacions tingudes per la beata Juliana, monja hospitalaria del convent d'aquella ciutat.

Lo Sant Pare Urbá IV, qu' havia sigut canonge de Lieja publicá una butlla ab data de 11 d'Agost de 1264. disposant que en lo dit die se celebrés la festa del Corpus Christi per tota la Cristianitat, encarregant lo mateix Papa a Sant Tomás d'Aquino que compongués l'ofici de dita festa.

Poch després en lo concili de Viena celebrat l'any 1311, al qui assistiren los reys d'Aragó, de Fransa y d'Inglaterra, fou confirmada per Climent V la butlla d'Urbá IV y se concediren indulgencies als qui en dita festa ó en sa octava assistissen als oficis y a les hores divines.

Cinch anys més tart en 1316, lo Papa Joan XXII, aumentá les indulgencies concedides y ordená se celebrés professó en quina fos portat lo Santíssim Sagrament.

A Gerona, com en tot lo regne d'Aragó en virtut de privilegi, la professó se celebra a la tarde. Hi ha noticies de que 's feya ja la festa del Corpus en l'any 1314. La profesó se feu primer al demati avans de Migdie y pels claustres de la Catedral y a últims del mateix segle, sense que pugui precisarse l'any, se feu ja pel carrer. La preciosa custodia de la nostre Seu, ponderada per propis y estrnyys, fou manada fer l'any 1430 y s'acabá l'any 1438.

SECCIÓ LITERARIA

DE PESCA

A pesar de convenir en que poques vegades ó, mellor dit, may falla lo conegut adagi catalá que diu «Pescador de canya, pert més que no guanya», jo hi soch aficionat a n'aquesta mena de pesca, no tant pél benefici que 'm puga resultar de la pesquera, com per matar certs ratos de noyona per medi d'aquest aburriment que, aburriment y tot, resulta trenta vegades més saludable y fins més divertit que 'l dexar fugir les hores de qualsevol manera, ma sobre ma y ab un ensoyiment que ni dona virior pera collir una palla de terra.

Axis, donchs, no es estrany que mati 'l temps alguna vegada sentat en un marge que hi voreja un riu, lo cigarret a la boca, lo barret de gayrell, ab la canya a la ma y la ullada fixa al suret que, arran d'aygua, espera saltironant alegroy per enfonzarse de tant en tant, avisantme de lo que passa dintre de la aygua, que sens ell no podria endevinarho y que jo voldria veureho tot sovint repetit. Quan ve aquest cas algo la canya esperançat y d'una estrebada; y molts cops soch víctima d'un engany per part del axerit nadador, engany que 'm dona la feyna de regirar mos armeigs pera renovar en l'am lo que 'ls pexets s'han gurnat, sense profit meu.

Aytal contratemps me faria posar mala cara, si no 'm recordés de que entretant los pexos poden engrexarse y un dia, si algun altre pescador mes sortós que jo no 'ls empayta primer, poden fer més goig al plat y presentar més apetitosa dentellada. Més quan lo suret se posa dret, enfonzantse rapidament pro sens enganarme, y algo la canya, veient dos pams sota d'ell a un bonich pexet que es peternega intentant fugir de la crema ¡lo pobret! y clavantse més a l'am com més s'esforça, allavors, delguentme d'una banda los sufriments que deu patir en aquells moments, los derrers de sa vida, regonech d'altre part com participa de la meva alegria l'únich company y amich que s'está al meu costat, bo y assegut, lluhintli 'ls ulls. tráyent la llengua y remanant la cua.

Tota la derrera tarde que vaig anar de pesquera va mostrar-se axis alegre 'l meu *Lindu*, y la vritat es que fou la tarde que m'hauria satisfet mes de ma vida si un incident imprevist (com escriuen alguns) no hagués vingut a perturbar lo meu goig. Tants foren los pexos que vaig ficarme al serronet, que no semblava sino que la sort volgués donar un solemne *mentis* al conegut adagi catalá, que no tinch necessitat de repetir porque ja se 'n recordan be prou.

Sospesant, donchs, la pesca, y cargolantni un de prim, ja estava decidit a plegar lo ram, quan los refilays encisadors d'un rossinyol que ovirava perfectament, saltironant pel ramatge d'un arbre, dos passos lluny de mi, feren ajaurem demunt l'herba dispost a escoltar tot lo temps que 'l gentil cantayre volgués complaure á un oyent, que prou l'hauria aplaudit un bon grapat de vegades, a no temer que 'ls aplausos no fossen de son agrado.

M'embadalíen ses armonies sorprendents que ofegavan lo *piu, piu* modest y casi imperceptible de una munió d'aucellets, com si talment se donguessen vergonya d'alçar més la veu davant lo rey dels cantayres, quant tot plegat soná per l'espay lo sosso *rach, rach* d'una granota.

Jo no puch atinar del modo com lo rossinyol s'ho degué pendre alló; sols puch assegurar que la antipática y perfidiosa granota seguí cantant cada moment ab més força, hasta que vaig dexar de sentir al preciós aucellet, per malmetrem les orelles aquell carregós *rach, rach* y la remor suau d'un llenger batament d'ales que anava extingintse. ¿Era alló la fugida del talent, despreciant los brams del ase, sigan aquestos de enveja, sigan d'alabança?

No ho sé. Pro sé que al callar lo rossinyol, enmudi també la granota, ficantse ab un debil xap dintre de la aigua.

Veus aquí l'incident que 'm dexá pensatiu y tristot aquella tarde de bona pesca, en la qual tant jo com lo meu bon company haviam gosat de debó, cosa que pocas, ben pocas vegadas arriban a assolir los pescadors de canya.

Després vaig arribar a casa trabantja en lo dintell de la porta a la maynada que feya festes al *Lindu* que s'havia adelantat a dulshi la nova de la nostre sort, mentres jo, sense humor per retornar les festes que dels menuts, rebia, me semblava, cou avuy me sembla encare, veure de ben aprop a la gra-

nota, sortint del riu, pera destorbar espresament al aucel y flearshi satisfeta, ab una ganyota de bruja, després de véurel fugir. Mes pesi a les granotes, que tant si cridan aplaudint com si baladrejaen de despit, sempre la veu del rossinyol ressonará a la primavera, tendre, vibrant incomparable, y aplaudida y cobdiciada per l'home.

GERONI GAY.

L'AMOR DE LA CRISTIANA

(ORIENTAL.)

Lo fer Selim de qui terribles prohesas Admiran tots los regnes musulmans, Lo pirata que porta mes naus presas Y mes cautius ha fet als cristians;

Lo qui ab los abims lluyta, y atropella Tot dret, y tot ho vens, y res may tem, Frenétich ayma a una cristiana bella, La mes bella que guarda 'l seu harem.

Mes en vá prega, que ella mes se enuja Quan li esmenta 'l Selim son desconhort; La verge, heroyca, aquell amor rebuja Y verge, plora sa affligida sort.

Refredar un volcá, deliri fora Ab la pluja benéfica del cel; La virtut de la esclava encantadora La passió mes abusada del infiel.

Ell que atresora en Africa riquesas Y en la mar es senyor per tot hont vá. Y 'l pler buscá en fantásticas empresas Y may obstacle a son desitj trobá,

Débil se amansa quant l'hermosa 'l mira, Com l'ona irada que en la plaja cau, Y per rebre 'ls sospirs que ella suspira A Estambul reptaria ab cor de brau.

Una nit de poética estelada, En que 'l domina son creixent encís. Obra una rica cambra perfumada Y a sa esclava Selim li parla aixís:

—Dónam ton cor ingrata nasarena, O foll de amor, crech que mon cap se 'm pert Dónam ton cor que estim' mes en ma pena, Que fresca font en abrusant desert.

¿No saps que esclau, es ton desitj que impera Des de que esclava t'fiu per mon mal fat, Des de aquell dia en que ma nau llenguera En la plaja t'trobá del Llobregat?

Dónam ton cor, cristiana empedernida, O ab ta esquivesa 'm moro de pesar, Com l'áliga del Atlas, que ferida. Al niu de sos amors no pot volar.—

Vers son senyor, com sempre, la cristiana Gira 'ls ulls, arrancant, trista, amarch plor, Y 's deixa caure en los coixins de grana Que hi ha en la cambra festonada d'or.

Portada pel recort de que membransa Li fá, dolsa mirada aixeca al cel, Plena de suau tristor com l'anyoransa, Qué mes encén al enardit infiel.

—Jo t'juro per Alhá, li diu, si ets meva, Ferte tan rica com no ho es niugú; Tinch grans tresors que aumentaré sens treva; Ni cap sultana ha de igualarse ab tú,

—Guarda 'ls tresors, Selim, cap falta 'm fan; Be prou sabs que no 's vens la meva pena Ab tots quants guarda ta gentil Tetuan.

—Si ton amor me dons, quan vullas mana; Vendré mos fers vaixells, terror del mar: May més abondaré cap nau cristiana; Cap mes esclava sortiré a apresar.

—Molt me plauria veure que deixesses Vida de malvestats que 'm causa horror; Mes encar que ton cor així endolcesses, Fora molt poch, Selim, per lo meu cor.—

Mes captiva al alarb tanta esquivesa; ¿Es de aquells llabis tant diví un somris! Per borrar de l'hermosa la tristesa Donaria los plers del paradís.

La fúria del lleó queda amansada Devant la tortoleta que 's condol; Selim resol t'prega altra vegada, Que may se cansa qui de veras vol.

—Per tu, li diu, donch totas mas delicias, Fins porque m'aymis tancaré l'harém; Cap mes vindrá a robarte mas caricias Y sols, ben sols, mes no estimarém.

—No pensis, contesta ella ab melangia, Que compartis ab altra mos amors; Mes per lo molt que jo te testimoniaré, Encar per mi pots fer un altra esforços.

—També 'l faré que es ta virtut discreta Marvellós talisman del poder teu; Deixar la ley te juro del Profeta, Y nasareno, adoraré la Creu.

—Gracias, Deu Meu, diu ella ab alegria Besant la creu que porta sobre 'l cor; Ja puch dirte, Selim, que 'm moriria De neguit si 'm robessen ton amor.

.....

Poch temps després, al Montserrat pujavan Ab lo bordó ajudantse del romeu, Y devant de la Verge se juravan Amor etern en santa pau de Deu.

Y eixint del monastir, dalt de la serra Se 'n van, y éll diu plorós guaytant la mar: —Ja que avuy mon passat aquí 's soterra, L'últim plor a ma patria deixam dar.—

JOAN B. FERRER

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIO RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte 8.—S. Eulastiá cf. sta. Coliapa mr.
Diumenge, 9.—La Santissima Trinitat, sts Prim y Fali-
ciá mrs.
Dilluns, 10.—S. Margarita reyna de Es.ª y sta. Oliva m.
Dimars, 11.—S. Bernabé apóstol.
Dimecres, 12.—S. Joan de Sahagun cf.
Dijous, 13.—SS. CORPUS CHRISTI. s. Antoni de Pádua cf.
Divendres 14.—S. Basili lo Magno b. dr.

QUARANTA HORES.

Avuy se trovan en la iglesia del Hospici.
Demá comensarán en la iglesia de la Congregació.

SECCIO COMERCIAL.

Mercat de Gerona del die 1.º de Juny

Especies.	Mesures.	Pesseles
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	13'00
Mestay.	»	11'00
Ordi.	»	7'50
Segol.	»	00'00
Civada.	»	7
Besses.	»	11'00
Mill.	»	14'00
Panis.	»	13'00
Blat de moro.	»	12'00
Llobins.	»	7'50
Fabes.	»	11'00
Fabó.	»	12'50
Fassols.	»	25'00
Monjetes.	»	26
Ous.	Dotzena.	0'75

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferrria Vella.—3 Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te ri-
val en lo mon, perquè á més de sos efectes marevellosos, no
taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita
perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.

També s troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPRESMPTA Y ENQUADERNACIO

DE

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfichs;
sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot
lo referent á la Imprempta.

Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIO DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALA", de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada
impresió sobre paper satinat y ab cubierta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catala»
de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assam-
blea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y
las bases definitivament aprobadas pera la **Constitució re-
gional catalana**, se ven al preu de DOS PESETAS en la lli-
breria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Ge-
rona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.
Serveys complerts de cuyna. Cereria. Instalacions
de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos
á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyens coneguts, desper-
ta la gana, cura l' anémia, clorosis (colors tristos), malalties
medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les
convalecencias: **Ampolla 10 rals.**

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han de-
mostrat qu' era lo «Restaurador» per escelencia, pera com-
batre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels
ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides,
vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la
debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de re-
pugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. **Ampolla 12 rals.**

Vi de nou de kola GIMBERNAT

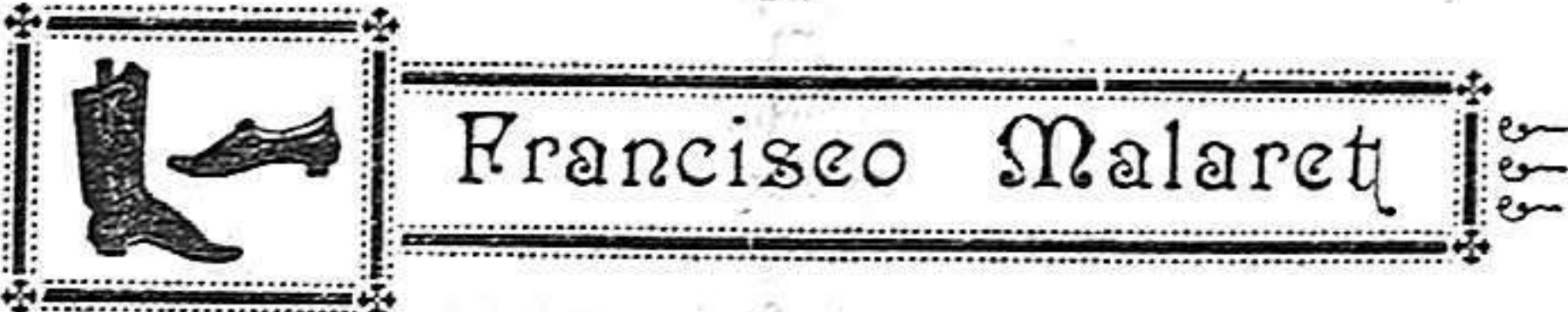
Considerat com aliment poderós d' economia, regulador
del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador
de tot organisme empobrit: **Preu 8 rals.**

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor **Conde del Asalto, 14.—BARCELONA**
Al detall en totes les farmacies.

GRAN SABATERIA

DE

Francisco Malaret

2. RAMBLA DE LA LLIBERTAT 2.

devant del carrer d' Abeuradors y sota la perruqueria de 'n Cot

Calsat pera senyors desde.	6	PESETES.
id. pera senyores desde.	4	id.
id. pera noys desde.	1'50	id.

Especialitat en lo calsat á la mida y de luxo.
Tot lo calsat, en sa classe, es de primera.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87,949,791'98	ptes.
Actiu en idem.	15,337,928'87	»
Sinistres pagats fins á idem.	32,82,316'69	»
Reserves ó fondos de segur á idem.	4,178,675'62	»

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á
la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada an-
teriorment.

Misto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat;
ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, á la persona
designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegu-
rat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' aca-
ba lo pago de les primes.

Aquestos segurs **50** per **100** dels beneïcis de
participan en un **la Companyia.**

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicioes.

Delegat General á n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y
thés.

NARCIÓ GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públich. Especialitat en pe-
rruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la próxima
temporada; los prens sumament económichs.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIO

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directament de la vaca.
També se ven linfa á 8 rals tubo y á 6 rals als metjes
y pulpa á 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director
D. Camilo Fontbernat.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament á
SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BAR-
CELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.
SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan
las moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M.ª VENTÓS

Calsat pera senyors, senyores y nens.
Especialitat pera 'l que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions
desde 25 céntims á 30 pesetes la pessa.

Cromos, motlures, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia.

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.—1.ª

PREUS DE SUSCRIPCIO:

Gerona.	1	peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims